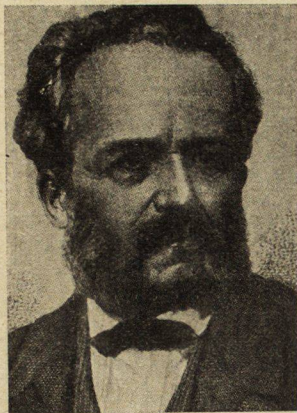

поради смъртта му, последниятъ томъ на това капитално съчинение е останалъ въ фрагментъ — недовършенъ. Единъ пети томъ, като сборникъ отъ примѣри къмъ III томъ, въ който се разглежда Ни-

Вилхелмъ Амброзъ

дерландската епоха, по оставени отъ А. материали, е издалъ 1882 г. Каде. Въ четиритъ тома на своята история А. достига едва до Ренесанса (Палестрина) и началото на драматическа музика, допълнена до най-ново време отъ В. Лаихваусъ. Въ тази „История на музиката“ на А. е отразена сериозността въ погледа на голѣмия историкъ. Отъ другитъ трудове на А. най-важни сж: „Културно-историческитъ картини отъ съвременния музикаленъ животъ“, „Скици и студии“, „Къмъ учението за забраненитъ квинти“, „Изъ Италия“ и пр. Не безъ значение сж и композициитъ на А., състоящи се отъ: симфонии, църковна музика, увертюри, клавирна музика и една комическа опера — „Братиславъ и Житка“ — въ чешки народенъ духъ.

А меца воче, ит. A mezza voce — съ половина сила на гласа (полугласно).

Аморозо, ит. Amoroſo — любовно, нежно.

Амплитуда е най-голѣмото отклонение на трептенията, което прави трептящото тѣло. Отъ А. зависи силата на тона.

Амфибрахий — тристъпенъ размѣръ — — —, отговаряшъ въ музиката

на ритмичната форма

Амфионъ, гр. Amphion — 1) Старогръцки пѣвецъ и свирецъ на лира отъ X ст. пр. Хр., който, споредъ преданието, съ своето изкустно пѣние и свирене е трогвалъ не само хора, но и камъни и дървета. 2) **Amphion anglicus** — сборникъ отъ свѣтски английски пѣсни отъ разни автори, излѣзълъ презъ 1700 г.

Амфитония, фр. Amphitonie — свойството на акордитъ да принадлежатъ на повече отъ една тоналност — многостранност на акордитъ, което свойство позволява да се модулира.

Анабасисъ, гр. Anabasis — означава въ старогръцката музика възходяща, качваща се нагоре, тонова редица.

Анаамптосъ, гр. — въ древно гръцката музика означава низходяща, слизаща на долу, тонова редица.

Анакеръ, Августъ Фердинандъ — Anacker, August Ferdinand — диригентъ и компонистъ, род. 17 окт. 1790 въ Фрайбургъ (Саксония), умр. 21 авг. 1854, с. т.; ученикъ на Шмидъ и Шихтъ въ Лайпцигъ, канторъ и музикдиректоръ въ Фрайбургъ. А. е билъ учителъ на Роб. Фолкманъ и Францъ Бенделъ. Творби: кантати, клавирии пиеси, хорови пѣсни, една книга хорали и др.

Анакреоновни пѣсни се наричатъ весели любовни пѣсни и такива, възпѣващи виното. **А. п.** произхождатъ отъ древногръцкия поетъ Анакреонъ, живѣлъ въ V ст. пр. Хр.

Анакруза, гр. Anacrusis, фр. anacrouse — подиамане. Гл. Ауфтактъ.

Анапестъ, гр. Anapest — трисрична метрична фигура — — —, отговаряща на ритмичната форма

Анафора, гр. Anaphora — повторение на една музикална частъ.

Ангелика, лат. Angelica — „Ангелски гласъ“ — име на единъ гласъ при органа.

Англеzъ, фр. Anglais — име на старитъ танцови пиеси въ Британскитъ острови. А. е старото име на контръ-танца (Contredanse), наричанъ още